

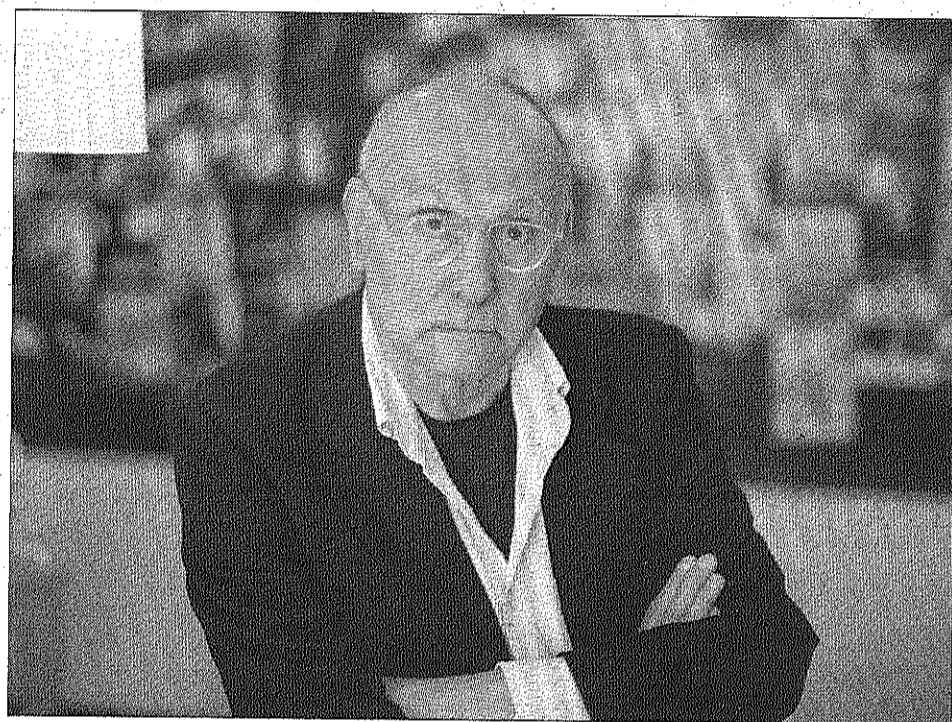
L'Acadèmia del Cinema Català ret homenatge al veterà director Mario Camus, de qui es pot veure un cicle a la Filmoteca

L'honor d'un Goya

Xavier Roca
BARCELONA

Si Spielberg conegués Enrique González Macho, potser l'haguessin triat per interpretar el capità Haddock del seu *Tintín*, i no haguessin calgut gaires additius digitals. La veheència del president de l'Acadèmia del Cine Espanyol va fer acte de presència ahir a Barcelona, on va incidir en les seves opinions sobre la llei del cinema català –“no tinc res en contra que s'exhibeixi cine en català, però el procediment de la imposició no em sembla adequat”– o les descàrregues –“quan dic això em diuen *carcamal*, però internet encara no és el present del negoci del cinema”.

Tot i que no ho semblés, l'estrella de l'acte en què va participar González Macho era un home molt més tímid i introvertit: Mario Camus, el veterà director de pel·lícules com ara *Los santos inocentes* i de sèries com ara *Fortunata y Jacinta*. Retirat del brogit

Mario Camus, ahir a la seu de l'Acadèmia del Cinema Català ■ ROBERT RAMOS

mundà, Camus no es prodiga en actes públics, però ahir va accedir a presentar l'homenatge que l'Acadèmia del Cinema Català li ret amb motiu del seu Goya d'honor; un acte que s'emmarca en l'acord de col·laboració entre les dues acadèmies i que tin-

drà la seva correspondència en l'homenatge que l'acadèmia espanyola retrà a Jordi Dauder, premi Gaudí d'honor.

El director de *La colmena* va tenir un record per a la seva arribada a Barcelona el 1963: “Mentre hi era es va produir l'eclosió de

l'Escola de Barcelona, i em vaig relacionar amb gent com ara Vicente Aranda, Gonzalo Suárez i, sobretot, Joaquim Jordà”.

L'acte d'homenatge a Camus se celebrarà avui a dos quarts de vuit del vespre a la Filmoteca, on Camus estarà flanquejat pels

L'acte forma part de l'acord de col·laboració amb l'Acadèmia del Cine Espanyol

presidents de l'acadèmia catalana i l'espanyola, Joel Joan i González Macho. Segons el director de la Filmoteca, Esteve Rimbau, “en el repàs a l'obra de Camus hem volgut destacar especialment els seus films barcelonins: *Young Sánchez*, *Los farsantes* i *La ciutat dels prodigis*”. També es podran veure dos dels seus primers curtmetratges i dues entrevistes concedides al programa *Cinema 3*. I, “com que a més de tímid és desconcertant, l'obra que Camus ha triat perquè es projectés en el seu homenatge són els dos primers episodis d'una sèrie, *La forja de un rebelde*”.

Mirador

J.M. Hernández Ripoll

L'eterna indignació

Amb el carrer pres pels “indignats”, es fa difícil parlar d'una altra cosa. I encara es complica més quan aquesta indignació que ara bateja al cor de la ciutat és l'esclat d'una indignació que s'ensumava fa temps, que es vivia, es comentava i es patia en tots els segments socials, entre els quals la premsa i la música. El mal·estar general s'ha fet carn coincidint amb una altra avorridíssima campanya electoral en què ha quedat més clar que mai que la classe política funciona per lliure i segueix a la seva.

Les urnes s'han tornat a posar sobre la taula. Acabim mig buides o mig plenes, la política municipal es revisa. I hem d'estar preparats per contemplar un nou efecte dominó en els càrrecs que comanden la cultura de la ciutat: es comença per canviar el delegat i s'acaben renovant cares com les que dirigeixen un festival Grec que es presentarà aquest dimecres; o se sotmet la reconeguda i musical marca Barcelona a un lifting complet. Tot depèn dels vots, encara que aquests es puguin comptar amb els dits d'una mà.

Les polítiques canvien segons per on bufa el vent social. Però hi ha coses

Les polítiques canvien segons per on bufa el vent social

que no canvien mai. Una és la feina sorda i dura dels treballadors de la cultura. Treballa que es crema les parpelles i es trenca l'esquena perquè creuen en una cultura sense color, sense partidisme. Parlo de gent com, per exemple, en Jordi Fàbregas del Tradicionari; d'en Jordi Herruela del Cruïlla; d'en Jordi Bertran del FIMPT o d'en Pere Camps del Barna Sants, que aquests dies voltava per Montevideo cercant complicitats. Guanyar qui guanyi, ells continuaran insistint. Això sí, cada dia una mica més indignats amb tots i per tot.

Críticateatre

Joaquim Armengol

Paròdia 'furera'

Degustación Titus
Andronicus
Director: Pep Gatell.
Mercat de les Flors. 19 de maig

Molts cops hem sentit que la millor manera d'anar al teatre és fer-se acompanyar per Shakespeare. Però quin? Perquè *Titus Andronicus* exhibeix les formes d'una composició horriblement dolenta, incomprendible, que desprèn alguna cosa arcaica i desagradable. Ben mirat, sembla una mena d'òpera dels horrors entre romans i gots, pura atrocitat, en què mutilacions, canibalisme, violacions són un sim-

ple afer paròdic, simple farsa. I, què es pot fer amb tot això? Com a mínim prendre'n una mica de distància simbòlica, però *La Fura dels Baus*, lluny d'aquesta idea i de cap altra, ho agafa com a mera excusa per vendre'ns el no-res. Un no-res passat, teòricament, pels sofisticats fogons de la restauració. Però la sensació és la de bluf, la d'un plat precuinat i reescalfat. Alguns esperàvem alguna cosa, certament, però ni el vell llençatge *furero*, ni cap novetat tècnica, visual o sonora es pot destacar. Interès escàs: un cop vist l'espai, l'ús que se'n fa, la incorpo-

ració de la cuina com a mer aparador decoratiu, la decepció és colpidora.

I, què es pot dir dels actors? A banda de l'esforç físic evident, res. Per ètica sensata, caldria un rètol a l'entrada que indiqués: “Estimat públic, oblideu-vos dels actors!” No es pot dir el text així, amb descurança total, sense uns mínims que el facin, almenys, comprensible. Temo molt que aquesta degustació artificiosa no més pot ser apta o il·lustrativa per a aquells que mai hagin vist cap dels nombrosos espectacles de la Fura i, potser, per als nostàlgics incondicionals.

MÚSICA

La cantant Sílvia Pérez Cruz deixa el grup La Migas

A finals de juliol, Sílvia Pérez Cruz deixarà la formació Las Migas. Així ho ha fet saber la cantant palafugellenca, que ha pres la decisió per centrar-se tant en el seu projecte en solitari com en altres en què treballa actualment. Per la seva banda, la resta de components de Las Migas han anunciat que mantindran la formació, la qual incorporarà una altra cantant, Alba Carmona, que ja va col·laborar amb el grup i que és la primera llicenciada en cant flamenc de l'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc). Las Migas va néixer com a grup fa set anys amb Isabelle Laudenbach, Lisa Bause, Marta Robles i Sílvia Pérez Cruz, i ofereix una combinació de flamenc i altres estils musicals.

ART

Perejaume, convidat a la 14a Fira Mediterrània

El pintor i poeta Perejaume serà l'artista convidat de la 14a Fira Mediterrània, que tindrà lloc a Manresa del 3 al 6 de novembre. La directora artística del festival, Tere Almar, va explicar en la presentació de la programació que “l'elecció de Perejaume suposa tancar un cicle” que es va iniciar el 2008, amb Xarxa Teatre, i que va continuar amb Carles Santos el 2009 i Cesc Gelabert i Lydia Azzopardi l'any passat. La col·laboració amb un artista convidat cada any permet a la fira obrir un espai de diàleg i creació que es planteja la cultura d'arrel popular del segle XXI. Per a la inauguració de la Fira Mediterrània, Perejaume ha escollit l'espectacle *Ballar la veu*, inspirat en imatges poètiques de Jacint Verdaguer.